

שרירים

"זה גבר, זה?"

חיפה, שסיפקה כבר כמה מלכות יופי לישראל, ניגשה השבוע לבחירת מלך ממין זכר. על בימת קולנוע פאר עלו כמה מאות קילוגרמים של שרירים גבריים, שזמנו לשם עלייתו מארגן הערב, מנהל מכון חיפה לפיתוח הגוף. מבין הגופות המשוויות נועד להיבחר בתום הערב הגבר שישא את ה' תואר "מר חיפה 1961".

מר חיפה אמנם נבחר, אך לא בלי ש' הוקמה סביבו שערוריה, ששום מלכת יופי לא היתה מסוגלת לערוך דוגמתה. האירוע שהתימר להיות ספורטיבי דמה בסופו ל' מהימת שוק רגילה.

הגברים והבריקים. לצילוי התז' מורת (המנחה אלכסנדר יהלומי קרא לה "לה קונפאנצ'ון דה לה אסון") פשטו ב' אולם תריסר המועמדים, לבושים בבגדיים הדוקים ושכבה עבה של שמן מבריק. שלב זה עבר בשלום. ההברה עוד לא הספיקו להתחמם. גם הצגות הרמת-המשק' לות, הגידו והאקרובאטיקה עברו בהת' אם לתוכנית. ואז החלה הצגת המועמדים. תחילה עלו הזרזים הקטנים, אשר להם הועד התואר "מר חיפה הצעיר". בחורים שעדיין לא מלאו להם 17 שנה עלו בזה אחר זה על הדוכן, חיפשו לעצמם תנוחת' שרירים מתאימה. אימת-הציבור נפלה עלי' הם והם הסתלקו במהירות האפשרית אל מאחורי הקלעים.

אחרים — האריות. הראשון נינענע את זרועותיו אנה ואנה, סובב את גופו כמחפש פיה מתאימה, הצביע אל שרירי ידו, כיוון שריר רגליו. "חבל על השמן!" קרא לעברו מישהו מן הקהל. הגבר המבריק הבין את הרמז והסתלק.

"אלהה הרקולס!" עלה שני, ש' הדגים בעיקר את שליטתו הרבה בשרירי הבטן. הוא התקפל קמעה והחל מברבל במהירות את בנימעייו. עד ששוב העביר קהלה את דעתו: "אי קומנדו חליסה! אצלך הבטן מסתובבת כמו מערבל בטון!" הבחור לא נעלב. הוא פועל בניין.

הבא אחריו לא גילה שום סימן של אימת' ציבור. להיפך: הוא ניצב על דרגשו כאילו הוברג שם, הדגים את שרירי רגליו, ודויד' תילו גבו, בטנו, עורפו. אפילו שרירי או' ניז, וכשנשר את הסידרה, חזר על הכל מן ההתחלה.

ואז עלה הכוכב הגדול. דודי אלקובי (27), כבר הופיע באירועים כאלה במארוקו והוא יודע מה שהקהל ארצה. גם הוא אהבה זאת. מהתלה אדירה פרצה מן האולם: "אלקובי! אלקובי!" הכוכב חיך בבטחון עילאי. יש לו גב באולם. החברה עודדו אותו: "יאללה הרקולס! עורף של פיל!"

לבסוף הודיע המנחה: הפסקה קצרה, כדי לאפשר לשופטים להתיעץ ולהודיע על בחירתם.

לא רוצים גביע. תמה ההפסקה. אך במקום התמצאות מסר המנחה הודיע עגור' מה: אחד משלושת השופטים לא בא כלל. במקומו בחרו המארגנים באלוף ישראל ל' הדיפת ברזל, אורי זוהר, שבמיקרה בא לחזות באירוע העליו. הדבר הצריך, כנראה, לחזור מראש על מה שקרה עד אותו רגע. שוב עלו הבחורים אחד אחד, ושוב חזרו על ההצגות הקודמות: שרירים ועירבול בני מעיים (ראה לעיל).

לבסוף עלו השופטים על הבמה. מר חיפה הצעיר קיבל את גביעו כבלי לעיור כל ענין. העיקר זה מר חיפה הגדול, ה' אמיתי. ואז נפלה הפצצה. הנוכה היה יוסף אריווני (19), יליד עיראק המשרת עתה בצה"ל. אך בטרם הספיק לחבק כראוי את הגביע פרצה מהומה באולם. "השופטים הביתחל!" שרו ההמונים.

אלקובי המאוכב ניגש למיקרופון וצעק: "סתכלו על מר חיפה, זה גבר זה? הייתי בחוץ-לארץ וזכיתי מבין 127 משתתפים. פה בארץ הספרט שווה לתחת!" אוהדיו סייעו לו: "בזז!" קראו לעבר מר חיפה הנבון.

המארגנים קראו לסגנים שימהרו ויטילו את גביעיהם, בטרם ישתלטו סופית ה' המונים על הבמה. אף הסגנים סירבו לקבל את הפרס. הוזמנו סגני הסגנים. גם הם סירבו. אבל גביעים מוכרחים בכל זאת לחלק. הם הוענקו לסגנים של סגני הסג' ניז. וגם זאת הודיע להתערבות המשטרה. אחרת היו גם הם כקודמיהם, מסרבים ל' קבלם.



ירדנה הררי, צברית תל-אביבית, רקדנית ודיילת אל-על לשעבר, שיצאה ללונדון לחפש את מזלה בתעשיית הסרטים הבריטים, נשלחה על-ידי חברת הסרטים קולומביה מהוליבוד, כדי להופיע בסרטים של החברה המופקים באיטליה.

אירופה של שלהי 1961 מוצפת ביט' ישראליים. לא בתיירים ולא באנשי-עסקים עתידים בבישת. מהנדסים הנפלים מדי שנה בעשרות מהטכניון בחיפה, מבלי שתימצא להם תעסוקה מתאימה בארץ, מוצאים להם באירופה הרעבה עדיין לכוחות טכניים מש' רות מעניינות ומכניסות. בית-חרושת מסור יים בציריך מעסיק כיום 13 מהנדסים צעיר' רים מבוגרי הטכניון בחיפה. מומחים מכל הסוגים, החל ברופאים צעירים וכלה במגדלי עופות, זוכים לתעסוקה ומעמד, שבארץ היו צריכים להילחם שנים כדי להגיע אליהם.

אולם אם תופעה זו היתה קיימת, אם כי במידה זעומה יותר, גם בשנים הקודמות, נוצרה בשנה האחרונה שכבה מקצועית חדשה שכמעט ולא היתה קיימת קודם לכן. זוהי השכבה של הנערות הישראליות, המני' סות ליהפך כוכבות קולנוע באירופה.

אפשר לפגוש אותן בכל מרכז לייצור סרטים באירופה. בלונדון ובברלין, בפאריס וברומא, ואפילו באתונה. אפשר לראות אותן מתרוצצות ממשרד למשרד בבירות היבשת, מחברת-הייצור לסוכן, מהמפיק אל הבמאי. אפשר להיתקל בהן בכל מרכז



סובה פורת, הזמרת הישראלית מ' ראשון לציון שיצאה בלוויית בעלה למסע הופעות זמרה ברחבי אירופה, הביעה את נכונותה לוותר על הקריירה שלה כזמרת תמורת הופעה בסרטים.

שרה עצינוני. פקידת משלחת הק' ניות בפאריס, שהופיע ככ' פילתה של בריג'ט בארדו בשופטת כיים פרטיים, קיבלה הצעה להופיע בסרטו של במאי הסרטים האיטלקי הנודע ויסקונטי.

כיצד אפשר להגיע לקריירה כזאת במדי' נה בה לא קיימת תעשיית סרטים בכלל? האם היו חסרים לכרמלה הנתונים ש הפכו נערות מסוגה במדינות אחרות ל' פצצת-יבד? ניסוי קטן שערך העולם הזה לפני שש שנים הוכיח כי התשובה היא כ' שלילית. כאשר פורסמו ארבע תמונות של נערות בסודרים הדוקים, מכנסיים קצרים וגרביים שחורים העומדות שקועות בבין, ניסתה סילבאנה מאנגנו באורז המר, היו שלוש מהן כוכבות סרטים ידועות. הרבי' עית היתה כרמלה. אך בתמונות אי-אפשר היה להבדיל מי הישראלית ומי היא כוכבת איטלקיה.

כאשר ניגשה כרמלה לפני שנתיים, נדמה היה כי בא הקץ לחלומות הכוכבות שלה. היא עברה לגור עם בעלה בווינה, שם הוא לומד זימרה, ודחקא שם הצליחה לחדור לתעשיית הסרטים. היא נרשמה במשרדו של סוכן, מהסוג אצלו מבקשים מפיק' סר' טים בדרך כלל ניצבים לסרטיהם. היא לא הציגה את עצמה כרקדנית, אלא כשחקנית. חודשים ארוכים לא ביקש אותה איש. עד שיום אחד הוזמנה למיבחן בד על-ידי הבמאי הצעיר גוטפריד ריינהרדט, בנו של מקס ריינהרדט הגדול, שהסריט בווינה סרט הוליו' בודי בשם עיר ללא רחמים.

כרמלה הצליחה במיבחן. היא זכתה אמנם בתפקיד קטן מאוד, מהסוג שיש מאות כמיו' הו בסרט אחד. היא היתה צריכה להופיע מספר שניות לפני המצלמה כחברתה היצא' נית של גיבורת הסרט. אולם כל מי שיועד על הנעשה בשוק תעשיית הקולנוע ומה רב הפער בין ההיצע העצום לבין הביקוש, רק הוא יודע להעריך נכונה מה פירוש לקבל תפקיד קטן בו יש צורך לומר משפט אחד בלבד.

לכרמלה שיחק המזל. כשסיימה את הקטע שלה היה הבמאי צריך להסריט סצירה של ריקודים במועדון-לילה. הוא ביקש מכרמלה לרקוד, מבלי שידע כי היא רקדנית מקצוע' עית. אחרי שראה את ריקודה הוסיף, בניגוד לספר הצילומים המקורי, עוד כמה סצירות בהן נראית כרמלה רוקדת.

★ ★ ★ המעמד מוכתה

אין מקצוע אליו קשה לחדור כמו עולם הסרטים. אולם ברגע בו הכנסת רגל לתוך מקצוע זה ואתה יכול לזקוף ל' זכותך הופעה קצרה — ולוא גם בסרט אחד בלבד — גדלים הסיכויים במאות אחוזים. כרמלה ידעה זאת. לכן יצאה ל' רומא, העיר שהוא כיום מרכז תעשיית הקולנוע העולמי, בה מופקים כ-300 סרטים בשנה. די היה שתמונתה תופיע בעתון המקומי באנגלית ושתמונתה יימצאו בידי מספר סיכונים, כדי שתקבל הצעות. כך הצליחה כרמלה לקבל, תוך זמן קצר, שלוש שה תפקידים. אלה הם אמנם תפקידים קט' ניז יחסית, אולם הם מבטיחים מעמד כי "שחקן קולנוע".

בסרט איטלקי בשם זה ריסקה, המוסרט בסציליה, זכתה כרמלה בתפקיד קטן של תיירת אמריקאית. בסרטו של הבמאי ההר' ליבורי דמיטריק הקדוש קיבלה תפקיד של צועניה. אחרי כן השיגה מה שנחשב כשיא ההצלחה. תפקיד בקליאוטרה.

סרט זה, המוסרט ברומא עם אליוובט טיילור בתפקיד הראשי, משמש נקודת-מש' כה לפרח-ישיקנים מכל רחבי העולם. אל' פים, אם לא רבבות, צובאים על הפתחים, על מנת לזכות בתפקיד זעיר במה שנחשב לסרט הגדול ביותר שהופק בכל הזמנים. לצורך הופעה של שניות מספר נתפרה לכרמלה שמלה ששוויה 150 דולר. להמשך דרכה, די היה לציין כי הופיעה בקליאוטרה, רה, מבלי שהפרט איך ואיפה, כדי לזכות בתפקידים זעירים דומים.

★ ★ ★ לב יהודי עוזר

ישראלית נוספת הנמצאת כעת בשל' בי ההתחלה של הקריירה הקולנועית שלה ברומא, הינה אף היא רקדנית לשעבר: ירד' נה הררי. ירדנה, שעבדה תקופה מסויימת כדיילת בא-על, לא חלמה מעודה כי תצליח לחדור לעולם הקולנוע בקלות יחסית כפי שהיא חדרה. היא הגיעה ללונדון לפני ארבי' עה חדשים, ללא ידיעה ברורה מה היא עומדת לעשות, אבל עם רצין ברזל להצליח בכל מחיר.

היא ניצלה את שהיתה בבירת אנגליה כדי לרכוש קשרים ולהכיר אנשים מחוגי תעשיית הסרטים. עד שיום אחד פגשה ב' מיסטר פרנקוביץ', נציג חברת הסרטים ה' הוליוודית קולומביה באירופה. אולי ליבו היהודי של אותו פרנקוביץ' התרכך למראה הצעירה הישראלית המנסה להפוך לכוכבת.